

مرغ مینا - همه چیز در مورد مرغ مینا

آشنایی کامل با تاریخچه، نژاد ها، زیستگاه، کاربرد ها و بیماری های مرغ مینا

شاید شما نیز جزو افرادی باشید که به پرورش و نگهداری مرغ مینا علاقه پیدا کرده اید و تمایل به کسب اطلاعات بیشتر در مورد این پرنده دارید. این نوشته به شما کمک خواهد کرد تا با خصوصیات و نژاد این پرنده آشنا شده و در مورد زیستگاه، بیماری ها و تغذیه مرغ مینا اطلاعات بیشتری دریافت کنید و در نهایت با چشمی باز شروع به پرورش این پرنده زیبا بنمایید.

مرغ مینا چیست؟

مرغ مینا پرنده ای کوچک، پر سر و صدا و بسیار پر جنب جوش است که در زبان انگلیسی بدان Myna یا Mynah نیز می گویند، این پرنده از خانواده سار ها می باشد (سار به دسته ای از پرندگان با اندازه کوچک تا متوسط گفته می شود که بسیار پر سر و صدا و پر جنب و جوش هستند). این پرنده دارای نژاد های مختلفی می باشد که در این مقاله به معرفی آنها خواهیم پرداخت و در زبان فارسی به آن مینای سخنگو و مینای مقلد نیز می گویند. ریشه کلمه مینا از زبان هندی سانسکریتی برگرفته شده و به زبان های دیگر نیز راه یافته است.

مرغ مینا به دلیل استعداد زیادی که در یادگیری و سخن گفتن دارد، در سراسر جهان طرفداران زیادی پیدا کرده است، نگهداری از آن بی دردسر بوده و به دلیل خوی وحشی که دارد در هر نوع آب و هوایی قابل پرورش می باشد.

ویژگی های ظاهری مرغ مینا

ویژگی هایی که هم اکنون خدمت شما معرفی می شود مربوط به مرغ مینای نژاد معمولی می باشد. این نژاد دارای منقار و پاهای زرد رنگ بوده هم چنین پوست اطراف چشمانش به رنگ زرد می باشد. پر های قسمت سر و گردنش به رنگ سیاه مایل به خاکستری می باشد و بقیه قسمت های بدنش با پر های قهوه ای شرابی پوشانده شده است. هم چنین در دو گوشه شاه پر ها و انتهای پایینی دمش پرهایی به رنگ سفید وجود دارد که هنگام پرواز این پر های سفید واضحتر دیده می شود. مرغ مینا 23 سانتی متر طول دارد.

صدای مرغ مینا

برای شنیدن صدای مرغ مینا بر روی دکمه پخش کلیک کنید.

<https://www.eig-shop.com/wp-content/uploads/2018/12/مرغ-مینا.mp3>

تاریخچه اهلی شدن مرغ مینا

مرغ مینا از سالیان پیش در محیط های عمومی مانند کوچه ها، خیابان ها، بالای درخت ها و... دیده می شده و به دلیل راحتی شکار و در دسترس بودن آنها از سالیان پیش اهلی شده و همواره موجب شادی و دلگشایی صاحبان آنها می شده است. بر طبق تحقیقات تاریخ شناسان تاریخچه اهلی شدن مرغ مینا به 3000 سال پیش و هندوستان برمی گردد که در آن زمان ها اشراف زادگان مرغ مینا ها را به دلیل زیبایی و خوش آواز بودنشان در قفس نگه داری می کردند و کم کم به هوش مرغ مینا پی برده شد که قادر به حرف زدن نیز می باشد و ارزش این پرنده دوچندان گشت.

کاربرد های بیولوژیکی مرغ مینا

مرغ مینا از زمان های بسیار دور با هدف مبارزه با آفات کشاورزی مورد توجه بوده است. این پرنده در بسیاری از کشور ها از جمله کنز برای از بین بردن سوسک های مزارع نیشکر مورد استفاده بوده هم چنین در بسیاری از کشور های ساحلی استرالیا مانند تاسمانی و داروین آدلاید برای از بین بردن حشرات و آفات در مزارع مورد استفاده قرار می گرفتند. اما با زاد و ولد بیش از حد مرغ مینا در این مزارع مشکلات زیست محیطی بسیاری ایجاد شد که موجب اقدام جدی کشاورزان و مسئولین برای

جلوگیری از رشد بیش از حد این پرنده ها گردید.

زیستگاه مرغ مینا

نژاد های مختلفی از مرغ مینا در مناطقی هم چون هندوستان، جنوب آسیا، آمریکای شمالی، آفریقای جنوبی، فیجی، نیوزلند، شرق افغانستان، جنوب چین و ایران مشاهده شده است و اکثرا در محیط های باز و کم درخت زندگی می کنند. بیشتر در زمین های کشاورزی و مزارع و باغات مشاهده می شود، در مناطق شهری نیز در اکثر پارک ها و گلخانه ها وجود دارد و در سوراخ دیوار و تنه درختان لانه سازی می کنند.

تغذیه مرغ مینا

مرغ مینا در طبیعت از انواع میوه های وحشی، حشرات، کرم ها و جوجه های بقیه پرندگان تغذیه می کند. ولی در حالت پرورشی که این امکان وجود ندارد برای تغذیه مرغ مینا از انواع میوه های تازه، سینه مرغ آب پز شده، تخم مرغ آب پز شده و انواع سبزیجات استفاده می شود. این میوه ها شامل سیب،

گلای، توت، موز، انگور، انجیر و از سبزیجات نیز می توانید ترکیب مختلفی از خیار، کاهو، هویج و ... را به مرغ مینا بدهید.

لطفا توجه فرمایید که آهن برای مرغ مینا اصلا مناسب نیست، بنابراین دادن دانه ها و حبوبات مغذی، گوشت، پلت یا کنسانتره سایر پرندگان خودداری کنید. هم چنین غذا های نمک دار، پر ادویه و چرب مانند برنج، چپیس و پفک، غذا های سرخ شده و ... برای مرغ عشق بسیار مضر می باشد.

انواع نژاد مرغ مینا

مرغ مینا دارای سه نژاد و مجموعا 21 گونه می باشد. که به ترتیب زیر عبارتند از:

- مرغ مینای گوشواره ای (Hill mynah) دارای 12 گونه
- مرغ مینای معمولی (common mynah) دارای 8 گونه
- مرغ مینای بالی (Bali mynah) دارای 1 گونه

جالب است بدانید که دو گونه معمولی و گوشواره ای دارای پر های قهوه ای و مشکی در بدن خود می باشند ولی گونه بالی دارای پر های سفید می باشد.

≤ مرغ مینای گوشواره ای بومی مناطق استوایی نظیر جنوب آسیا، هندوستان، سریلانکا و اندونزی می باشد، این گونه بر خلاف گونه معمولی به دور از شهر ها و در حاشیه جنگل ها و زمین های زراعی به دنبال غذا هستند و توانایی تقلید صدا را تا حدودی دارد. رنگ غالب در بدن این نژاد، مشکی می باشد.

انواع گونه های مینا گوشواره ای شامل :

1. مینای گوشواره ای سیلانی
2. مینای گوشواره ای کوچک
3. مینای گوشواره ای هندی بزرگ
4. مینای گوشواره ای نپال
5. مینای گوشواره ای جزیره آندامان
6. مینای جزیره پالاوان
7. مینای گوشواره ای جزیره اینگانو
8. مینای گوشواره ای جاوه
9. مینای سومباوا
10. مینای گوشواره ای فلوریس
11. مینای گوشواره ای باتو

مرغ مینای معمولی نسبت به دو نژاد دیگر از قدرت یادگیری و سخنگویی بالایی برخوردار است و این پرنده بومی کشور های آسیایی نظیر، ایران، اندونزی، هندوستان، پاکستان، افغانستان و ... می باشد. عمده پر های بدن این گونه ها به رنگ قهوه ای می باشد

انواع گونه های مرغ مینای معمولی شامل :

1. مینای معمولی
2. مینای تاجدار
3. مینای دمگاه سفید
4. مینای شکم روشن
5. مینای طوقه
6. مینای ساحلی
7. مینای جاوه
8. مینای جنگلی

مرغ مینای بالی دارای یک گونه است که در سال 1910 در جزیره بالی کشور اندونزی کشف شد و فقط در این جزیره یافت می شود. جنس نر و ماده این گونه بسیار شبیه به هم بوده و تفکیک آنها مشکل می باشد. سراسر بدن این پرنده را پر های سفید تشکیل داده و فقط در قسمت هایی از بال ها و دم پرنده پرهایی سیاه وجود دارد. پوست اطراف چشم بدون پر و به رنگ آبی می باشد.

جفت گیری و تخم گذاری

فصل جفت گیری مرغ مینا معمولاً در اوایل بهار و تابستان آغاز می شود و آنها پس از جفت گیری از برگ و پنبه برای بازسازی لانه ها استفاده می کنند. مرغ مینای ماده پس از تخم گذاری و رسیدن تعداد تخم ها به 3 الی 5 عدد بر روی آنها می خوابد. جوجه ها پس از گذشت 15 روز از تخم ها بیرون می آیند و بدنی لخت و ناتوان دارند، در دو سه روز اول به دلیل بسته بودن چشمانشان، با شنیدن هر صدایی حتی صدای پای انسان دهان خود را به معنای نیاز به غذا باز می کنند. پس از گذشت چند روز و کامل شدن رشد، جوجه ها قادر به پرواز می شوند و به دنبال والدین خود برای یافتن غذا از لانه بیرون می روند. آنها با تقلید از والدین خود نهایتاً به یک شکارچی ماهر مبدل می شوند.

بیماری های مرغ مینا

مرغ مینا نیز همانند سایر پرندگان ممکن است دچار بیماری شود، اگر دمای محیطی که پرنده در آن قرار دارد، به صورت ناگهانی تغییر یابد، احتمال بروز بیماری سرماخوردگی و آنفولانزا وجود دارد. هم چنین بیماری هایی نظیر نیوکاسل، کوکسیدیوز، کلامیدیوز، انگل داخلی و خارجی نیز می تواند پرنده را تهدید کند، عدم رعایت بهداشت قفس، استفاده از آب و غذای مانده و فاسد، هوای آلوده همگی می تواند در بروز بیماری ها موثر واقع شود.